

Visoki upravni sud Republike Hrvatske

UDK 347.998.85(497.5)(094.8)
351.94(497.5)(094.8)

VOĐENJE UPRAVNOG SPORA O SVRSI IZREČENE DISCIPLINSKE KAZNE

Čl. 4/2. i čl. 58/1. Zakona o upravnim sporovima, NN 20/10, 143/12, 152/14

Upravni sud je ovlašten mijenjati odluku disciplinskog suda (upravnog tijela) o izrečenoj disciplinskoj kazni kada ona nije izrečena sukladno svrsi radi koje je javnopravnom tijelu ovlast za izricanje kazne dana.¹

Prvostupanjski disciplinski sud Ministarstva unutarnjih poslova (MUP) u Splitu, rješenjem od 14. studenoga 2013., proglasio je prijavljenog policijskog službenika odgovornim za teže povrede službene dužnosti i izrekao mu novčanu kaznu u visini 10% plaće u trajanju od tri mjeseca. Po žalbi glavnog ravnatelja policije Drugostupanjski disciplinski sud MUP-a, rješenjem od 20. prosinca 2013., preinačio je prvostupanjsku odluku u pitanju kazne i prijavljenom policijskom službeniku izrekao novčanu kaznu u iznosu 20% plaće u trajanju od šest mjeseci.

Odlučujući u upravnom sporu, koji je pokrenuo kažnjeni policijski službenik (dalje: tužitelj), Upravni sud u Splitu, presudom od 4. ožujka 2015., djelomično je usvojio tužbeni zahtjev, poništio rješenje Drugostupanjskog disciplinskog suda MUP-a (dalje: tuženik) i potvrdio rješenje Prvostupanjskog disciplinskog suda MUP-a u Splitu. Tužitelj i tuženik podnijeli

---

¹ Stajalište Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, iskazano u presudi od 13. kolovoza 2015., da upravni sud nije ovlašten mijenjati odluku disciplinskog suda o izrečenoj disciplinskoj kazni jer se takva odluka u upravnom (disciplinskom) postupku donosi primjenom slobodne ocjene, ali može ispitivati je li ovlast za izricanje navedene kazne primijenjena sukladno svrsi radi koje je dana, prikazano je u časopisu *Hrvatska i komparativna javna uprava*, broj 4/15, str. 963.-965.

su žalbe protiv prvostupanjske presude. Tužitelj je osporio zakonitost prvostupanjske presude u dijelu u kojem je potvrđeno rješenje disciplinskog suda o njegovoj odgovornosti, dok je tuženik osporio ovlast upravnog suda da odlučuje o izboru izrečene disciplinske kazne. Visoki upravni sud je odbio obje žalbe.

Iz obrazloženja:

»Odredbom čl. 111/1. Zakona o policiji propisano je da se pri određivanju vrste i visine kazne uzimaju u obzir težina počinjene povrede i nastale posljedice, stupanj odgovornosti policijskih službenika, okolnosti u kojima je povreda počinjena te olakotne i otegotne okolnosti na strani policijskih službenika. S tim u vezi je, ocjenjujući je li odluka donesena u okviru propisane ovlasti odnosno u skladu s ciljem i svrhom dane ovlasti, u dijelu koji se odnosi na izrečenu kaznu tužitelju, prvostupanjski sud našao i pravilno ocijenio da nije bilo osnove da se tužitelju odredi veća kazna od one određene prvostupanjskim rješenjem, i to maksimalno propisana novčana kazna, jer takva kazna nije primjerena težini i naravi počinjene povrede službene dužnosti kako ocjenjuje tuženik odnosno da takva ocjena tuženika nije u skladu s propisanom ovlasti i ciljem te svrhom zbog koje je ta ovlast dana.

Također, prvostupanjski sud pravilno dodaje da pri tome nije na odgovarajući način tuženik ocijenio sve olakotne okolnosti na strani tužitelja, odnosno njegovu dosadašnju disciplinsku nekažnjavanost, odlične godišnje ocjene za rad, korektno držanje tijekom postupka u odnosu na otegotne okolnosti, odnosno dugogodišnji policijski staž kao i funkciju koju je obnašao. Konačno, sud je zaključio da je tužitelju tuženik unatoč niza olakotnih okolnosti izrekao težu, odnosno maksimalno propisanu novčanu kaznu, i to u maksimalnom trajanju od šest mjeseci, pri čemu posebno nije obrazložio razloge zbog kojih odluku prvostupanjskog tijela nalazi pogrešnom, s obzirom na to da se već to tijelo pri izricanju disciplinske kazne rukovodilo svim okolnostima konkretnog slučaja. Stoga je odluka donesena u okviru ovlasti propisane u čl. 111/1. Zakona o policiji, odnosno pri određivanju vrste i visine kazne uzete su u obzir ne samo težina počinjene povrede i nastale posljedice već i stupanj odgovornosti policijskog službenika te sve okolnosti u kojima je povreda počinjena, kako olakotne tako i otegotne okolnosti na strani policijskog službenika.

Upravo iz razloga, koji navodi i tuženik u obrazloženju odluke, da u odnosu na činjenični opis povrede službene dužnosti niti jedna od stranaka u postupku nije podnijela žalbu, nije bilo zakonske ovlasti utvrđivati vrstu nastale štete kao i njezinu visinu, pa su izostali i posebni razlozi odnosno

obrazloženje zbog kojih je ocijenjeno da novčana kazna, koju je izreklo prvostupanjsko tijelo, odnosno vrsta kazne i njezina visina ne bi bili u cijelosti u skladu s propisanom ovlasti i ciljem te svrhom zbog koje je dana. Suprotno tome, razlozi izricanja takve disciplinske mjere odnosno vrste i visine te mjere kao i sve okolnosti konkretnog slučaja koje su na to utjecale već su dani i obrazloženi u odluci prvostupanjskog tijela.

Upravo iz naprijed navedenih razloga ovaj sud ocjenjuje da je osnovano prvostupanjski sud donio presudu utemeljenu na odredbi čl. 58/1. Zakona o upravnim sporovima, odnosno pravilno usvojio tužbeni zahtjev tužitelja te poništio rješenje tuženika i odbijanjem žalbi tužitelja i glavnog ravnatelja policije potvrdio pravilnost prvostupanjskog rješenja. Za donošenje takve odluke upravo je ovlašten navedenom zakonskom odredbom, suprotno navodima tužitelja i tuženika istaknutima u žalbi. U predmetnom slučaju sud je ocjenjivao i zakonitost rješenja tuženika tako da je ispitivao je li ta odluka donesena u opsegu ovlasti propisane zakonom te u skladu s ciljem i svrhom radi koje je ta ovlast dana, odnosno je li za konkretnu ocjenu nadležno tijelo koje je odluku donijelo uz diskrecijsku ocjenu za tu odluku dalo valjane razloge te obrazložilo razloge na kojima je takvu ocjenu utemeljilo.«

Presuda, Usž-765/15-7 od 3. veljače 2016.

NEVAŽNOST NASTUPANJA ŠTETNE POSLJEDICE KOD TEŽIH POVREDA SLUŽBENE DUŽNOSTI

Čl. 96. Zakona o policiji, NN 34/11, 130/12

Za postojanje teže povrede službene dužnosti nije odlučno jesu li nastupile štetne posljedice, već je li policijski službenik ostvario zakonska obilježja neke od težih povreda službene dužnosti.

»Prema odredbi čl. 5/2. Pravilnika o načinu nošenja oružja i streljiva (NN 34/02) propisano je da je dio streljiva policijski službenik dužan umetnuti u nabojnike, do njihova punog kapaciteta, a preostali dio čuvati na siguran način.

Člankom 6/1. navedenog Pravilnika propisano je da policijski službenik koji poslove obavlja u odori nosi službeno oružje u koricama na strani ruke

kojom rukuje oružjem, dok je stavkom 2. istog članka Pravilnika propisano da policijski službenik nosi pričuvni nabojnik u koricama.

Slijedom utvrđenog činjeničnog stanja u provedenom upravnom postupku, koje slijedi iz spisa javnopravnog tijela dostavljenog prvostupanjskom sudu uz odgovor na tužbu, proizlazi da je tužitelj proglašen odgovornim zbog toga što je 18. listopada 2011. došao u službu bez drugog okvira za službeni pištolj te mu je nedostajao jedan metak u pripadajućem spremniku, što je utvrdio šef smjene prilikom otpreme tužitelja u službu. Nadalje, iz utvrđenog činjeničnog stanja u provedenom postupku proizlazi da je tužitelj kritične zgođe postupao namjerno i svjesno, što proizlazi iz njegova iskaza koji je dao na raspravi pred prvostupanjskim sudom održanoj 15. listopada 2014., kojom prilikom je iskazao da su uvijek nosili spremnik koji nije bio potpuno napunjen, što je bila praksa iskusnijih policajaca, tj. onih koji u državnoj službi rade više od pet godina, dok su mladi policajci nosili uvijek pištolj napunjen sa svih 15 metaka, koliki je sadržaj spremnika.

Dakle, proizlazi da je u provedenom postupku utvrđeno da tužitelj prilikom pregleda nije imao rezervni okvir te da nije nosio spremnik službenog pištolja punog kapaciteta pa je na taj način postupao suprotno odredbama čl. 5/2. i čl. 6/1. i 2. Pravilnika o načinu nošenja oružja i streljiva, čime je prema ocjeni ovoga Suda tuženik pravilno utvrdio da je tužitelj počinio težu povredu službene dužnosti iz čl. 96/1. t. 1. Zakona o policiji te mu je na temelju čl. 110/2. t. 1. utvrđena novčana kazna u mjesečnom iznosu 10% posljednje plaće isplaćene za puni mjesec proveden na radu, na vrijeme od jednog mjeseca.

Imajući na umu utvrđeno činjenično stanje u provedenom upravnom postupku i tijekom sudskog postupka, nedvojbeno proizlazi da je tužitelj počinio težu povredu službene dužnosti koja mu je stavljena na teret, pa se ne može ocijeniti zakonitom prvostupanjska presuda prema kojoj tužitelj nije odgovoran za predmetnu težu povredu službene dužnosti.

Prema ocjeni ovoga Suda ne mogu se prihvatiti tvrdnje koje prvostupanjski sud iznosi u pogledu odgovornosti tužitelja za predmetnu povredu službene dužnosti. Naime, prvostupanjski sud, unatoč utvrđenom činjeničnom stanju, utvrđuje da postupanjem tužitelja nije došlo do štetnih posljedica, a imajući na umu okolnosti pod kojima je povreda počinjena, zatim činjenicu da se radilo o jednokratnom postupanju tužitelja, a ne kontinuiranom, koje mu je stavljeno na teret te s obzirom na to da njegovim ponašanjem nije nanesena šteta ugledu policijske službe kao cjeline, njegovo se ponašanje zbog toga nije moglo podvesti pod težu povredu službene dužnosti. Prvostupanjski sud smatra da bi se u konkretnom slu-

čaju moglo raditi o lakšoj povredi službene dužnosti nepravilnog i neurednog postupanja sredstvima za rad i službenim aktima iz čl. 95/1. t. 3. Zakona o policiji.

Navedenu ocjenu prvostupanjskog suda ovaj Sud ne može prihvatiti zato što je prvostupanjski sud na potpuno i pravilno utvrđeno činjenično stanje pogrešno primijenio materijalno pravo, jer za postojanje predmetne teže povrede službene dužnosti nije odlučno jesu li nastupile štetne posljedice niti da je ponašanjem policijskog službenika nastala kakva šteta da bi se ispunile pretpostavke za vođenje disciplinskog postupka u konkretnom slučaju. Dovoljno je da je policijski službenik, tj. tužitelj u konkretnom slučaju svojim ponašanjem ostvario obilježja neke od težih povreda službene dužnosti, a to je u ovom slučaju teža povreda službene dužnosti iz čl. 96/1. t. 1. Zakona o policiji, kako su to pravilno utvrdili u provedenom disciplinskom postupku Prvostupanjski disciplinski sud u Splitu i Drugostupanjski disciplinski sud tuženika.«

Presuda, Usž-74/15-3 od 27. siječnja 2016.

Damir Juras*

---

* Dr. sc. Damir Juras, policijski savjetnik, ovlašten za obavljanje poslova voditelja Službe za unutarnju kontrolu, Kabinet ministra, Služba za unutarnju kontrolu, Ministarstvo unutarnjih poslova Republike Hrvatske, Zagreb (civil servant-adviser, Internal control department, Ministry of Internal Affairs of the Republic of Croatia, Zagreb, e-mail: djuras@mup.hr).